

גרעפצים" הרציניים שמרביצים החברה והמלווים את הסרט לאורכו ולרוחבו.

למחרת ההקרנה הגיע מיכתב מהמור עצה האיזורית, ובו התבשרו יגאל וחבריו בערך כך: "תשכחו מהסרט, לא ייצא מזה סרט. אין בסרט לא מועצה ולא פעור לוח של מועצה. המועצה החליטה להסתלק מההפקה. המועצה מוכנה להפסיד בכבוד את 17 אלף הלירות שהשקיעה בסרט, אך לא תשלם גרוש אחד נוסף כדי לחלוץ את ההפקה מהכרז".

אנשי ועדת הביקורת היו עדיכדייך מוועזעים מהסרט שהיה בו הכל - קאור בויס, שוד, אונס שאיננו אונס, עשיית צרכים, מכות, סביאה וזלילה אך בשום

מאח

שרית ישי

פנים ואופן לא מועצה איזורית על כלל פעולותיה - שהיו מוכנים להפסיד את הסרט, לתת אותו במתנה ליגאל, בתנאי שיחתוך מתוכו כל זכר למועצה כולל שילוט, דיאלוגים, או כל סימן שהוא שהי סרט הסרט בתחומי המועצה האיזורית מנשה.

יגאל וחבריו עמדו במצב שבו היה להם סרט לא גמור, שעלה 17 אלף לירות, פלוס חוב בן שיבעה וחצי אלף, ועם רעיון הלקוח כאילו מתוך המירוץ לצמרת של דודי קראביץ, שבו במאי "גאון" רי מובטל התפך סירטי ברמיציות תמימים ל" אפופיות היסטוריות, בדיוק כמו הסרט "החקלאי" של המועצה שהפך סרט "הגל

פורנוגרפיה

כך נראית הסצינה הפורנוגרפית, שזיעזעה את אנשי ועדת הביקורת של המועצה האיזורית מנשה. אחד המבוקשים מכפתר את כפתורי מכי נסיו, אחרי שאנס את מנחילת הלשון.

לראות את הסרט מיד. יגאל אירגן הקרנה באולפן. ועדת הביקורת מטעם המועצה הגיעה במיוחד לגבעתיים. מבלי להינד עפעף או בכלל לדבר, נכנסו חבריהוועדה אל חדריההקרנה. כל משך הקרנת הסרט לא נשמע הגה בחדר. כתום ההקרנה קמה ועדת הביקורת ובראשה יו"ר המועצה מי מקומה, וללא הגה עזבה את המקום כשי היא משאירה את יגאל וחבריו תחת סימון שאלה אחד גדול.

האחת והיחידה שנותרה במקום, מבין אנשי ועדת הביקורת, היתה האשה היחידה שבוועדה. יגאל רדף אחריה לאורך המיסי דרונות, ושאל אותה: "מה העניין?" היא היתה עדיין בהלם תחת הזעזוע שעבר עליה, אך היתה בהחלט מוכנה להסביר ליגאל מה דעתה על הסרט שלו.

מספר יגאל: "היו שם כמה מומנטים בסרט, שזיעזעו אותם. יש שם, למשל, סצינה בה אחד הגיבורים משתין על מטבעיהוזה וכך מתגלה בעצם האוצר. כי טריק קולנועי לקחנו חבית מים, הבחור הניח אותה מתחת לכיטנו ושפך את המים מהחבית בורם אדירים. מאחר שכל הסצינה צולמה מאחור, המצלמה עקבה אחרי אחי ריו של הגיבור, כשהיא מצלמת בקלוזיאפ את זרם האדירים שהיה בסדר גדול לא- נורמלי לגבי אדם רגיל, הרי הדבר שי התקבל היה מצחיק מאד ואפילו מאקאברי.

"הגברת מועדת הביקורת היתה מוזע זעת. מה שעוד זיעזע אותה היה סצינת האונס כביכול. כל הסצינה תממה לחלוץ טין, כאילו היא לקוחה מסרט לילדים. כי מיסגרת חיפשיהם אחר כד-הוזה מגיעים שלושת הקאובויס אל כפר מאור, בו מתקיים קורס להנחלת הלשון שהוא חלק מפעולות המועצה האיזורית. את התפקיד האשה המנחילה את הלשון לתושבי הכפר, יוצאי עדות המזרח, שיחקה קיבוצניקית בת 35 מענישמה, בשם מרים. שקיבלה את התפקיד בשל המראה המכסיקאי שלה.

אונס

המנחילה

במהלך הסצינה רואים את הגיבור קורץ למנחילה. היא נענית להזמנתו. ושניהם נכנסים לחבית הבתים. לאחר מכן יוצא הקאובוי מן הבית כשהוא מכפתר את מכנסיו. ועדת הביקורת היתה מוזע זעת! איך זה שבפעולה של המועצה הי איזורית מפתים את מנחילת הלשון העברית לעיני תלמידיה? מה שעוד לא מצא חן בעיני הגברת מועדת הביקורת היו הי

שומו שמיים!

בסרט קאובויצניקי על פעולות המועצה האיזורית, מעד קאובויצניק חצוף להשתין, כשהמלצמה מצלמת בקלוץ את מתוך חבית מים, וקיבלו צורה מאקאברית.

הארבעה הציעו כל מיני הצעות, כדי להיחלץ מהכרז. עלימנת למנוע בזיונות נוספים הסכים הקיבוץ לשלם את החוב בסך שיבעה וחצי אלף הלירות, בתנאי שהסרט ייגנו. הארבעה לא הסכימו שהי קיבוץ ישלם, הם הציעו שתינתן להם אפי שרות לצאת לעבודות-חוץ. הקיבוץ לא קיבל.

הסרט המבוקש

ביותר

או פרצה מילחמת יום-הכיפורים. הי ארבעה יצאו, כדבריהם, "להרוג ערי בים". כשחזרו, כתום שישה חודשים, בריי אים ושלמים פרט לאחד מהם, אבינועם שנפצע ברגליו, סלח להם הקיבוץ כמו כל אם יהודיה טובה שבנה חזר מן המלחמה.

הארבעה התלכדו מחדש והחליטו: יהיה מה שיהיה, את הסרט גומרים. ושוב הגה יגאל רעיון גאוני. הוא החליט להקרין את סרטיו הקצרים בקיבוצים, תמורת תשלום. אגב הקרנה יספר הוא על סרטיו, ושאר השלושה יספרו על חלקם כשחקנים. הם רצו עם התוכנית במשך שנה שלמה, הרי ביצו 60 תופעות. בתחילה קיבלו 300 לירות לערב, עם גבור הביקוש העלו את המחיר ל700.

הם לא רק החזירו את חובם לקיבוץ, אלא גם יצאו ברווח של 20,000 לירות נוספות, והשלימו את הסרט.

הקיבוץ נדהם, אחרי שהחברה יצאו בכבוד מהפרשה, נסלחו להם כל עוונותיהם. אך זה איננו סוף הסיפור הסנסיוני ביותר שצולם איפעם בחברה הקיבוצית.

מישהו קלט אימפה אימשה רכילות, בדבר האונס הדרמאטימאד, כביכול, שי בגללו החליטה המועצה האיזורית מנשה לנער את חוצנה מהסרט. הוא גם קלט שמועות על סצינות פורנוגרפיות, כמו סצינת-ההשתנה המפורסמת שזיעזעה את אנשי ועדת הביקורת של המועצה. נפוצו שמועות על "סרטי-המישגלים", על סצינת האונס בה אונסים חברי קיבוץ גברתניים את בנות הקיבוץ החינניות באכזריות.

השמועה עשתה לה כנפיים, והקיבוצים החלו מומינים את הסרט בדבקות. הוא הפך הסרט הישראלי המבוקש ביותר בין חברי הקיבוצים. יגאל וחבריו החלו מפרי צים אותו במחיר של 100 לירות להקרנה.

אך אוי לאותה אכזבה. בסרט אין לא סצינת-אונס, לא סצינות פורנוגרפיות, רי אפילו לא חתיכות קיבוצניקיות ראויות לשמן.

מבוקשים WANTED

פרס 30000

בסך ינתן לכר מ'

עויבי להסגרתם. חיים או מותם - של שלושת בושעים אלה.

מבוקשים בעוון התפרעות במועדון "החץ" וגניבת סוסים מחנות "בדור".

רוברט שולמן

מפקד מחלקת סוסים

מבוקשים
 אבנר ארבל, פטר ויליאמס ואבינועם גולן. שלושת הקיבוצניקים מעירשמר, שדבק בהם חיידיק הקולנוע, וביחד עם יגאל תיבון הקימו חברת סרטים בשם "גליוס". הארבעה מתכוונים לשתף פעולה גם בעתיד, וכבר מחפשים מממן חדש כדי לעשות את סירסם הבא. הם מקווים שלא יתקלו בקשיים.

החדש" וזיעזע את אנשי המועצה האיזורית. וכאן נכנס לתמונה קיבוץ עירשמר. הקיבוץ ראה במצבו כיוון מאיוכמוהו. ארבעה מחבריו נכנסו להרפתקה מבישה זה לא!